Najvyšší súd **2 Co 49/2013**
Slovenskej republiky

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., so sídlom v B., proti povinnému **Ľ. K.**, bývajúcemu v S., **o vymoženie 605,46 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp. zn. 5 Er 2280/2006, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. novembra 2012 sp. zn. 43 CoE 310/2012, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. novembra 2012 sp. zn. 43 CoE 310/2012 **z a s t a v u j e** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Veľký Krtíš (ďalej len „súd prvého stupňa“) uznesením z 8. júna 2012, č.k. 5 Er 2280/2006-37 exekúciu zastavil. V ďalšom výroku oprávnenú zaviazal nahradiť účelne vynaložené trovy exekúcie vo výške 20,91 € súdnemu exekútorovi JUDr. J. Ď. so sídlom Exekútorského úradu vo Z., a to v lehote troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. V poslednom výroku súdnemu exekútorovi JUDr. R. K. so sídlom Exekútorského úradu v B., náhradu trov exekúcie nepriznal.

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 21. novembra 2012 sp. zn. 43 CoE 310/2012 návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. V ďalšom výroku uznesenie súdu prvého stupňa z 8. júna 2012, č.k. 5 Er 2280/2006-37 potvrdil.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o prerušení konania podala oprávnená odvolanie, v ktorom žiadala odvolací súd, aby napadnuté uznesenie v označenom rozsahu zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie. Oprávnená okrem iných skutočností uviedla, že ju súd nesprávne poučil o nemožnosti napadnúť výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolaním.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorému bola vec predložená na rozhodnutie, skúmal dôvodnosť podaného odvolania a zistil, že v danom prípade chýbajú zákonom požadované procesné podmienky na vecné preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

I keď Občiansky súdny poriadok výslovne nevypočítava procesné podmienky konania, možno z neho vyvodiť, že procesné podmienky sú také vlastnosti súdu a účastníkov konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (v prvej hlave prvej časti). Na strane súdu k podmienkam konania patria také jeho vlastnosti, ktoré vymedzujú jeho práva a povinnosti ako orgánu štátu konať a vydať rozhodnutie. Takouto vlastnosťou je nepochybne aj funkčná príslušnosť, úprava ktorej dáva odpoveď na otázku, ktorý súd je príslušný konať a rozhodovať o veci v inštančnom postupe. Chýbajúca funkčná príslušnosť na prejednanie určitej veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Podľa § 201 O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

Podľa § 10 ods. 1 O.s.p. krajské súdy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O.s.p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Podľa § 10a ods. 1 O.s.p. o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako odvolacích súdov rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Podľa § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Vyššie citované zákonné ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku upravujú funkčnú príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na konanie o veci. Tento súd je oprávnený rozhodovať o 1/ riadnych opravných prostriedkoch, t.j. odvolaniach, vtedy, ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa (zhodne s tým je podľa § 201 O.s.p. spôsobilým predmetom odvolania len rozhodnutie súdu prvého stupňa) a o 2/ mimoriadnych opravných prostriedkoch, t.j. dovolaniach, za predpokladu, že je dovolaním (nie odvolaním) napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako súdu odvolacieho.

V prejednávanej veci je odvolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o prerušení konania v zmysle § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Nielenže proti vyššie uvedenému uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 písm. o/ O.s.p.), ale vzhľadom na podmienku uvedenú v citovanom ustanovení § 201 O.s.p. by ho bolo možné napadnúť odvolaním len ak by ho vydal súd prvého stupňa. Predmetné uznesenie však nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale uznesením krajského súdu ako súdu odvolacieho, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (porovnaj k tomu aj konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. uznesenie z 2. decembra 2010 sp. zn. 1 Co 5/2009, uznesenie z 29. januára 2008 sp. zn. 2 Co 5/2007, uznesenie z 22. septembra 2010 sp. zn. 3 Co 4/2010). Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu teda neobsahuje (neuvádza) chybné poučenie o neprípustnosti odvolania proti tomuto rozhodnutiu.

Oprávnená napadla odvolaním uznesenie krajského súdu v konaní, v ktorom tento nepostupoval ako súd prvého stupňa, ale ako súd odvolací (spis mu bol predložený za účelom preskúmania uznesenia vydaného súdom prvého stupňa). Najvyšší súd Slovenskej republiky preto nie je funkčne príslušný k rozhodovaniu o tomto opravnom prostriedku.

Nedostatok funkčnej príslušnosti súdu na prejednanie veci, inak patriacej do právomoci súdov, je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, ktorý má za následok zastavenie odvolacieho konania (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.).

S poukazom na vyššie uvedené, Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o odvolaní oprávnenej zastavil (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.) bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť rozhodnutia krajského súdu.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. apríla 2013

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová